

1. DRINKLIED OP HET AARDSE TRANENDAL

naar Li Tai-po

Reeds wenkt de wijn in gouden bokalen
Doch drink nog niet!
Eerst zing ik u een lied!
Dat lied vol kommer
Zal hard gelach in de zielen doen klinken
Als de kommer kwelt
Slaan ze kaal, de tuinen der zielen
Verwelkt en sterft de vreugde, het gezang
Donker is het leven, is de dood

Heer des huizes
Je kelder bergt een weelde aan goudgele wijn
Hier, deze citer is voor mij
De snaren raken en de glazen legen
Dat zijn de dingen die goed samen passen
Een volle beker wijn, zo op z'n tijd
Is meer waard, is meer waard, is meer waard
Dan alle rijkdom hier op aarde!
Donker is het leven, is de dood.

Het hemelblauw blijft eeuwig
En de aarde, zal lang nog vaststaan,
Groeit en bloeit in mei
Jij echter, mens
Hoe lang leef dan jij?
Geen honderd jaren mag je je vermaken
Met mies en mors gebeuzel hier op aarde
Kijk, daar omlaag!

In maanlicht op de graven
Hurkt een verwilderd stakkerig figuur
Een aap is 't!
Hoor je zijn gejammer
Als wanklank in de zoete roes des levens

Nu, neem de wijn, nu is het tijdgenoten!
Leeg jullie gouden bekers maar gauw
Donker is het leven, is de dood.

2. EENZAME IN DE HERFST

naar Chang Tsi

Herfstnevels golven blauwig op het meer
Met rijp beslagen staan nu alle velden

Hier heeft een kunstenaar het stof van jade
Over de fijne bloesem uitgestrooid

De zoete geur van bloemen is vervlogen
Een koude wind laat alle stengels buigen

Dra trekken die verwelkte, gulden bladen
De lotusbloemen op het water neer

Mijn hart is moe
Mijn kleine lamp is net uitgeflakkerd
En dat maant me tot de slaap

Ik kom bij jou, trouwe legerstede
Ja, biedt me rust, biedt me verkwikking nu

Ik huil te veel in mijn vereenzaamd leven
De herfst hier in mijn hart duurt te lang al

Zon van de liefde
Zal je nooit meer schijnen
Om al die bittere tranen mild op te drogen?

3. VAN DE JEUGD

naar Li Bai

Midden in de kleine vijver
staat een paviljoen van groen
en glanzend roomwit porselein.

Als de rug van koning tijger
welft de brug van zuiver jade
tussen paviljoen en tuinpad

In het huisje zitten vrienden, goed gekleed te drinken, kouten
Eentje schrijft er zijn gedichten.

Kijk, hun zijden mouwen glijden af
En ook hun zijden mutsen zakken grappig achterover

In de kleine, kleine vijvers stille, stille waterspiegel
toont zich alles wonderlijk in spiegelbeelden.

Alles op z'n kop gezeten
In het paviljoen van groen en glanzend roomwit porselein
Als een halfmaan staat het brugje, boogjes in de hoogte
Vrienden, fijn gekleed
drinken, kouten.

4. VAN DE SCHOONHEID

naar Li Bai

Jonge meisjes plukken bloemen
Plukken lotusbloemen aan de oevers.
Tussen bosjes en blaadjes zitten ze
Doen de bloemen,
Doen de bloemen in hun schoot
En roepen blij elkander gekkigheidjes toe
Gouden zonlicht weeft om de gestalten
Kijk 's, hoe dat blinkend water spiegelt

Zonlicht spiegelt al die slanke lijfjes
Al die zoete oogjes, handjes
En een briesje heft met zijden zuchtjes
Hun gewezen zijden mouwtjes op
Voert de tover van exquise geurtjes door de lucht.

Maar wacht, wat stormen daar voor mooie jongens
daar aan de waterkant op stoere paarden?
Feller glanzend dan de zonnestrallen
Recht uit het struikgewas naar groene weiden
Draaft het jongfrisse volk voorbij.

Het paard van eentje hinnikt hard en hoog
en stuift en suist voorbij
Over al dat groene roffelen de hoeven,
en verpletteren in draf de afgevallen bloemen, hei
met weelderig wapperende manen,
dampend, snuivend, briesend

Gouden zonlicht weeft om de gestalten
Kijk 's hoe dat blinkend water spiegelt

En de mooiste van de meisjes zendt hem
Lange blikken vol van weemoed na
Maar haar trotse houding is vrij schijnheilig

In de flonker van haar grote ogen,
In het donker van haar hete blik
Trilt klagend nog het gebeuren in haar hartje na.

5. DRONKEMAN IN DE LENTE

naar Li Bai

Als maar een droom het leven is
Waarom dan moeilijk doen?

Ik drink dus tot ik niet meer kan
De ganse lieve dag
En als ik niet meer drinken kan
Zijn heug en meug te vol

Dan tol ik door tot aan mijn deur
En slaap genadevol

Wat hoor ik bij 't ontwaken?
Hoor! Een vogel in de boom
Ik vraag hem of het lente is
Mij is 't... mij is 't alsof ik droom.

De vogel twittert: Ja! Ja!
't Is mei! 't Is mei joechei!
't Is lente sinds vannacht!

Ten diepste glazig kijk ik op
De vogel zingt en lacht, en lacht

Ik gooi opnieuw de beker vol en leeg hem weer terstond
Al zingend tot de maan verschijnt aan 't zwarte firmament

En als ik niet meer zingen kan
En als ik niet meer zingen kan
Dan slaap ik wel weer in!

Wat gaat mij nou die lente aan?
Laat mij maar dronken zijn!

6. AFSCHEID

naar Meng Haoran

De zon verdwijnt nu achter het gebergte
In alle dalen valt de avondschemer
Met lange schaduw die verkoeling biedt

O zie!
Zie, als een zilvergondel zweeft de maan de blauwe hemelzee voorbij

Ik word gewaar hoe zoet een windje waait
Achter de donkere dennen

De beek zingt zeer welluidend in het donker
De bloemen bleken in de schemerschijn

De aarde ademt vol van rust en slaap
Alle hartstocht mag nu dromen

Vermoeide mensen gaan huiswaarts
om in slaap voorbij geluk
en jeugd weer te beleven

De vogels zitten stil op tak en twijgen
Wat leeft slaapt in

Het voelt nog koel, de schaduw van de dennen
Ik sta maar hier te wachten tot mijn vriend komt
Ik wacht op hem als laatste afscheidsgroet

Je zegent mij, o vriend, om aan jouw zijde
De schoonheid van de avond te genieten.
Waar blijf je? Je laat me lang alleen!

Ik wandel heen en weer, bespeel de citer
Terwijl het vocht het zachte gras doet zwellen
O schoonheid, o eeuwige liefdes, levensdronken nacht!

II

naar Wang Wei

Hij steeg van 't paard
En reikte hem de dronk ter afscheid aan
Toen vroeg hij hem waarheen hij reisde
En ook waarom, waarom toch moest dit zijn

Hij sprak, en zijn stem was wat omfloerst:
Jij, mijn vriend,
Mij was dit aards bestaan geluk ontzegd!
Waarheen ik ga? Ik ga uit zwerven in de bergen
Ik zoek de luwte, luwte voor mijn eenzaam hart

Ik wandel naar de hemel hier op aarde
Je ziet me nooit meer in de wijde wereld
Stil zit mijn hart te wachten tot het tijd is

Die lieve aarde, al, overal
Bloeit op elk jaar en bloeit als nieuw
Al, overal en eeuwig
Blauwig licht de verte

Eeuwig, eeuwig, eeuwig.
Eeuwig, eeuwig, eeuwig...